

vejelse og Udarbejdelse i Krigsministeriet. Jeg ønsker herom at sige, at jeg har, saaledes som det efter min Mening var min Pligt, under hele denne Sags Behandling ikke blot nu i de sidste Par Maaneder, men under hele Sagens Behandling ladet prøve alle de forskellige Muligheder, som jeg kunde tænke mig der var, for den Sags Skyld ogsaa Planer, som man fra anden Side mente var Muligheder, men som jeg ikke mente var det. Jeg har ladet dem prøve og undersøge, saa godt den knappe Tid gjorde det muligt, for at der kunde foreligge det fyldigst mulige Grundlag saavel for Regeringens som for Lovgivningsmagtens Overvejelser af denne Sag. Det maatte jo nemlig forudses, at der under den videre Behandling af Forsvarssagen kunde komme Forespørgsler og Anmodninger fra den ene og den anden Side om at faa denne eller hin Plan, som man maaske ansaa for den heldigste, undersøgt og faa oplyst, hvorledes den kunde udføres, hvad den vilde koste o. s. v. Jeg har ladet mig det være magtpaaliggende, at der kunde foreligge saa mange Forarbejder som muligt, hvis saadanne Oplysninger ønskedes, men Regeringen har ikke noget Forslag, som den tænker sig at forelægge, om en Fortrække fra Køge Bugt til Roskilde Fjord. Det Svar retter jeg altsaa ogsaa til det ærede Medlem fra Randers Landkreds (Bjerre), som førte denne Linie frem, men jeg staar selvfølgelig til Tjeneste for det ærede Medlem som for alle med de Oplysninger, som kunde ønskes om denne Linie.

Maa jeg i Forbindelse hermed sige, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) havde ikke Ret, naar han bebrejdede Generalstaben, at den havde changeret Standpunkt i Fæstningssagen. Jeg maa — jeg synes, det er min Pligt at gøre det — forsvare Generalstaben mod denne Bebrejdelse, thi det har Generalstaben ikke. Sagen er, at i denne Sag som i næsten alle praktiske Sager kan Problemet tænkes løst paa forskellige Maader, men Generalstaben har aldrig ladet herske Tvivl om, at den Måade, paa hvilken den helst saa Problemet løst, var ved at udvikle den bestaaende Landbefæstning i Overensstemmelse med de militære tilforordnedes Forslag i Forsvarskommissionen. Det er paa Grund af Øjensynligheden af, hvor umuligt det var at gennemføre et saadant Forslag, at Generalstaben er kommen ind paa andre Overvejelser og da har overvejet Tanken om fremskudte, forberedte Stillinger som

af mig foreslaaet og har stillet Forslag derom og erklæret, at disse fremskudte, forberedte Stillinger ville være i Stand til at løse de mest paatrængende nødvendige Opgaver, nemlig at sikre Mobiliseringen, skærme mod Overtumpling og tjene som en værdifuld Støtte for Felthæren under dens Kamp for at hindre en landsat Fjende fra at trænge frem mod Hovedstaden. Men Generalstaben har aldrig lagt Skjul paa — det er min Pligt at fremhæve det her, som jeg for Resten har gjort det før —, at den i og for sig helst ønskede den gamle Befæstning udbedret i Overensstemmelse med de militære tilforordnedes Forslag.

Der blev dernæst fra en anden Side nævnt det forelagte Skattelovforslags Sammenkobling med Forsvarslovene. Ja, det er ganske rigtigt, at Ministeriet ønsker at etablere en saadan Sammenkobling; hvis den ikke fremkommer fra anden Side, vil der fra Ministeriets Side, inden Forsvarsforslagene forlode dette Ting, blive foreslaaet Sammenkoblingsparagraffer i de militære Lovforslag, der gøre deres Vedtagelse afhængig af Skattelovforslagets. Det er heller ikke unaturligt, at dette sker, thi om end jeg tror, at de Bemærkninger om den finansielle Situation, som fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), ere meget overdrevne — det vilde i øvrigt være lidet frugtbringende at komme ind paa en Debat derom, thi hvad Resultatet vil blive af Statshusholdningen i indeværende Finansaar er der til syvende og sidst ingen af os, der ved, men min Tro er, at det ærede Medlems Spaadomme ville vise sig at være altfor sorte —, saa er den finansielle Stilling i hvert Fald vanskelig nok. Det er den jo for øvrigt ikke blot her i Landet, men i alle Lande; ærede Medlemmer ville ikke være uvidende om, at man omtrent i alle Lande arbejder med ret betydelig Underbalance og i næsten alle Lande maa finde ekstraordinære Veje til at dække disse Underbalancer. Det kommer af meget forskellige Grunde; i de fleste Lande kommer det af de meget store Rustningsudgifter, som man mener det nødvendigt at gaa til, men i alle Lande er en stærkt medvirkende Aarsag de daarlige Tider, der medføre, at Statsindtægterne gaa ind mindre rigeligt end anslaaet. Altsaa ogsaa her i Landet er den finansielle Tilstand vanskelig. Regeringen anser det derfor ikke for forsvarligt at fremsætte Forslag om saa betydelige Ofre, baade en Gang for alle og aarlig, uden at anvise finansielle Hjelpekilder